

Н. Пушкировъ

Комасация или групиране на земята

Статия първа

Единъ отъ най-голъмтѣ недостатъци на земедѣлското ни стопанство е разпокъсаността на земята. Като последствие отъ закона за наследството, земята на селянина е тѣй много разпокъсана и на такива малки парчета, че нѣкои отъ тѣхъ сѫ станали невъзможни за обработване. Обикновено нѣщо е стопанинъ съ 50—60 дек. земя да има 13—20 кѣсове ниви, разпрѣснати на 15—20 различни мѣста изъ землището на селото и дори въ землищата на съседнитѣ села, като парекендета. Сѫщо така обикновено нѣщо е разстоянието между отдѣлнитѣ ниви да надминава 2—3 кlm., а често и 5—6 кlm.! Това разпокъжсане на земята на малки парчета и на различни мѣста е голъма прѣчка за едно разумно стопанисване на земята.

Първото условие за разумно стопанисване е правилното обработване на почвата. Такова обработка е възможно като се използватъ съвременнитѣ земедѣлски машини и ордия. Единъ моторенъ плугъ, обаче, не може да работи на ниви отъ 5—6 дек., а впрегатниятъ плугъ на нива отъ 1—2 дек. изморява добитъка повече съ честото обрѣщане, отколкото съ самата орань. Редостѣялката, жътварката, косачката не си плащатъ труда, когато съ тѣхъ се работи, на малки парчета ниви и следъ това се пращатъ съ километри далечъ до друго сѫщо така малко парче нива. При това селското землище прилича на скърпена отъ много малки парченца (ниви) черга, прорѣзана съ недостатъчни пжтища, та за да се отиде до нивата, трѣбва да се мине презъ много чужди ниви, засѣти съ различни култури.

Правихме смѣтка въ нѣкои села въ крайдунавската равнина, колко време губи земедѣлецъ само за отиване и врѣщане отъ селото до нивитѣ си. Намѣрихме, че за срѣдно отдалечениетѣ ниви то е повече отъ $\frac{1}{3}$, а за по далечнитѣ е почти половина денъ. И ако все пакъ той успѣва да завѣрши работата си, то е защото излиза въ 3 часа презъ нощта, а се врѣща къмъ 9 часа вечѣръ! Всѣки може да си представи, каква голъма частъ не само отъ време, но и отъ трудъ и сили се губи въ безполезно отиване и врѣщане.

Най-важното нѣщо въ земедѣлското стопанство е, щото то да бѫде постоянно подъ окото на стопанина. При днешната разпокъсаност на земята това е неизпълнимо. Обикновено нивата се посѣва и чакъ по жътва се отива повторно на нея.